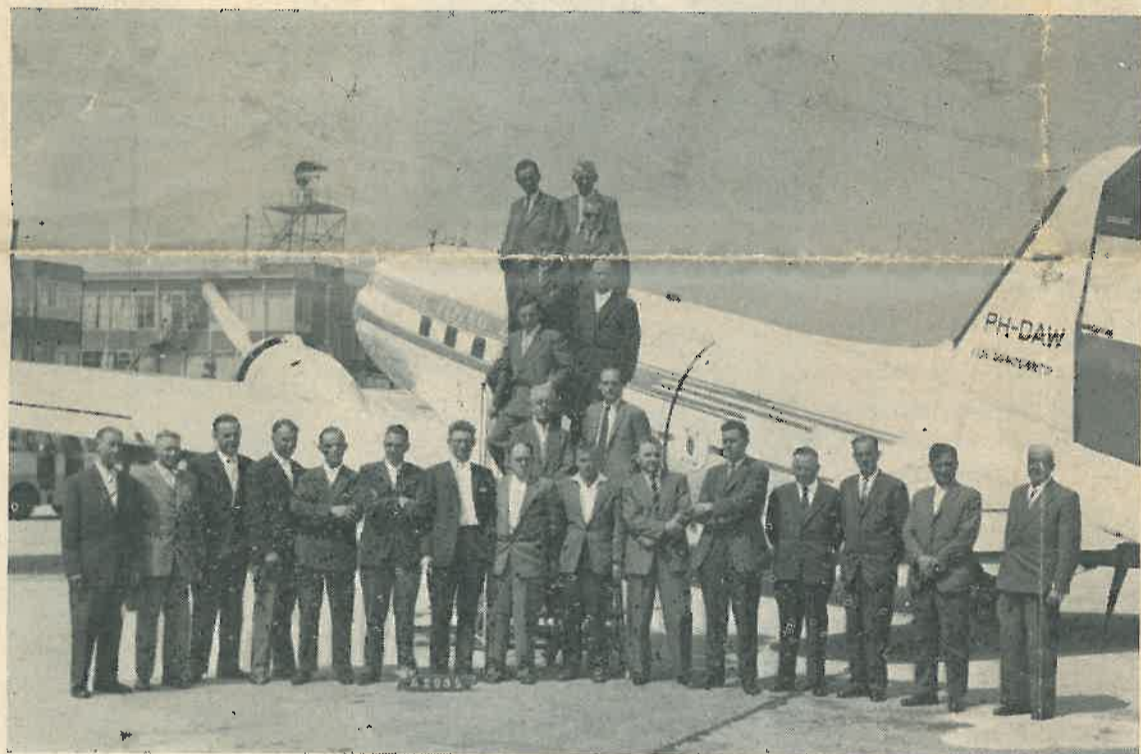

Widde Lingot

voor
en door
alle werkers
van de
kempensche
zinkmaat-
schappij en
gemengde
metaalertsen
budel

redacteur: d. rooymans.

„Van K.Z.M. naar K.L.M.” zo zou het onderschrift kunnen luiden van bovenstaande foto's. Zij werden genomen tijdens een trip, door de direktie aangeboden aan de docenten en deelnemers van de zeer geslaagde oriëntatie-cursus voor leidinggevende bedrijfsgegoten, die hiertoe veel van hun vrije tijd beschikbaar stelden. Dat ook een der direktoren met mevrouw de trip meemaakte werd terecht beschouwd als een bijzonder bewijs van waardering. De drie groepen op Schiphol.

PROFICIAT

Zoals U in de lijst van beloonde ideeën zult zien (pag. 2), hebben de heren C. van Tuel en M. v. d. Loo een pracht prestatie geleverd met de door hen ingezonden ideeën.

Dit was dan ook een aparte felicitatie waard. Daar dit bovendien tot nu toe de hoogst betaalde beloningen waren in ons bedrijf, werden beide heren uitgenodigd op de directie-kamer bij dhr H. Delhaise; zij werden met het prachtige resultaat gefeliciteerd en de beloning werd hen onder het roken van een fijne sigaar overhandigd.

Hierop volgde een geanimeerd gesprek, waarbij namens de ideeënbus aanwezig waren de heren Kooyma (voorzitter) en M. Thirion (secr.). Tijdens dit gesprek drukte de heer Delhaise de hoop uit nog vele goede ideeën van de heren van Tuel en v. d. Loo te mogen ontvangen, alsook van andere werknemers.

De inzenders moeten zich niet laten ontmoedigen als er eens een idee wordt afgewezen, het is beter dat desnoods 10 minder goede ideeën worden ingestuurd en b.v. het elfde wordt goedgekeurd dan dat er helemaal niets gebeurt.

Uit het door beide heren behaalde resultaat blijkt toch dat er ook in ons bedrijf, ondanks het speciaal karakter, goede ideeën zijn te vinden. Bovendien moet het niet zo zijn dat de mensen worden afgeschrikt om ideeën in te sturen omdat zij min of meer bevreesd zijn dat zij als het ware bij hun chefs tegen „een hoge muur” van weerstand lopen. Dergelijke toestanden liggen ver achter ons want in ons bedrijf heerst toch een goede sfeer van samenwerking en overleg tussen alle rangen, aldus de heer Delhaise. Hierna zei dhr. van Tuel dat hij inderdaad schrik heeft gehad om zijn idee in te sturen doch dat thans blijkt dat er helemaal geen „hoge muren” bestaan.

Nadat de heer Kooyma nog had medegedeeld dat bij wijze van proef een ondernemingsraad-lid van de uitslag van de beoordeling van een idee op de hoogte wordt gebracht en het zodoende voor de inzender gemakkelijker wordt om bij dit o.r. lid om inlichtingen te komen, werd deze gezellige bijeenkomst besloten waarbij de heer Delhaise, de hoop uitsprak de twee beloonde inzenders spoedig op dezelfde plaats en in dezelfde omstandigheden te mogen feliciteren.

M. Th.

Ik dacht zó...

dat onze meisjes 't er toch maar weer goed hebben afgebracht. Onze zwem-meisjes op de Olympiade bedoel ik. Zilver en brons!

„Dat is wat. Vooral als we bedenken, dat we tennisslotte maar een pietepuiterig landje zijn, vergeleken bij Rusland en Amerika en zo.

Nee, over onze meisjes niets dan lof en hun prestaties verzachten niet weinig de wonden en de smart om het falen van onze wielrenners. Vooral die tijdrit is tegengevallen, de „rit tegen 't horloge” bedoel ik.

Maar bij iedere schaduw behoort 'n lichtzijde. Ik althans troost me met de gedachte, dat ik bij ons, elke nieuwe dag de sensatie van 'n prima tijdrit mag beleven: de rit tegen 't horloge om vijf uur prompt.

'n Fenomenale rit! En elke dag opnieuw spelen sommige renners 't klaar om te finishen nog voor ze gestart zijn. Moesten gestart zijn, bedoel ik. Dat startsein wordt officieel om vijf uur gelost. Prompt tien seconden vóór vijven bereiken deze atleten de finish. Zonder hun eigen of andermans nek gebroken te hebben.

't Is knap - geef dat toe - en wees 't met me eens, dat dit 'n rit is tegen 't horloge in de ware zin van het woord.

Als ze vandaag of morgen maar niet tegen..... de lamp lopen, dacht ik,
Uw dienaar,
Omedé

„D'n Dokter” veertig jaar in Budel

Op Maandag 15 augustus was het veertig jaar geleden, dat dokter J. J. Visschers zijn praktijk in Budel begon.

Het zou mosterd na de maaltijd zijn hier nog eens uitvoerig te herhalen hoe Budel, Schoot, Dorplein en omgeving dit feit hebben aangegrepen om „d'n dokter” eens overduidelijk te laten zien hoe groot de algemene achting is voor zijn persoon en zijn werk.

De kranten schreven er uitvoerig over, burgemeester Dierckx belichtte zijn grote verdiensten voor de gemeenschap en meester Ras, voorzitter van het feestcomité schetste voluit en raak het werkzame leven van een pionier, die, als alle pioniers, onder een ruige korst een gevoelig hart tracht te verbergen.

Heel Budel heeft hem schitterend gehuldigd, het ereburgerschap der gemeente werd een mooie bekroning en het geschenk van de bevolking — een opalce van de hand van niemand minder dan Charles Eijck — zal een waardevolle herinnering blijven.

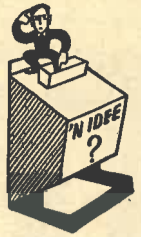
Tallos waren ook de attenties van particuliere zijde en het spreekt vanzelf, dat ook de direktie van de K.Z.M. zich niet onbetuigd liet. Een fraaie vaas in Delfts blauw zal blijven getuigen, dat het werk van „d'n dokter” ook in Dorplein en voor de mensen van ons bedrijf hogelijk waardering heeft.

Vanaf deze plaats de nester van onze doktoren nogmaals

Ad multos annos!

Werktijdverkorting

Een probleem dat allen aangaat

In het Paasnummer van de Lingot werd ruim aandacht geschonken aan het vraagstuk, dat thans in het gehele bedrijfsleven in het middelpunt van de belangstelling staat: het probleem van de werktijdverkorting.

Men weet nu stilaan wel waar het om gaat. In het komende jaar wil men van de 48-urige werkweek naar de 45-urige en, afgezien van reeds nu afwijkende werktijden en de continu-diensten, zal het er op neerkomen, dat door velen op zaterdag niet gewerkt wordt. Men kan dus ook spreken van een vijfdaagse werkweek.

In ons Paasnummer werd reeds gewezen op de mogelijkheden maar ook op de moeilijkheden, welke in een ingewikkeld bedrijf als het onze uit werktijdverkorting voortspruiten.

Wij gaan al die perikelen hier niet opsommen maar, uitgaande van de gedachte, dat de werktijdverkorting er in het algemeen en dus ook in ons bedrijf komen moet, aandacht vragen voor de absolute voorwaarde, aan de invoering ervan verbonden, namelijk:

Handhaving van het produktie-niveau

Anders gezegd: het produktie-verlies, dat bij kortere werktijd zou ontstaan moet opgevangen worden door een produktie-verbod.

Het ligt geenszins in de bedoeling, dat men met minder loon naar huis gaat. De werknemer heeft pas iets aan werktijdverkorting als hij in de kortere werkweek hetzelfde loon verdient als nu en voor het bedrijf is dit alleen dan verantwoord als in de nieuwe werkweek van 45 uur hetzelfde wordt geproduceerd als thans.

Dit is de voorwaarde, welke door de Overheid, in overleg met zowel de werkgevers- als werknemersorganisaties gesteld wordt, vooraleer goedkeuring tot werktijdverkorting wordt gegeven. Een logische voorwaarde overigens, welke voortspruit uit de gedachte, dat het welvaartspeil van ons land in zijn geheel minstens gehandhaafd dient te blijven. Zou dit welvaartspeil zakken, dan voelt ieder van ons dat in zijn eigen portemonnaie. Wij moeten niet achteruit; wij moeten vooruit en er gezamenlijk onze schouders er onder zetten om dit peil nog omhoog te brengen.

De grote vraag is dus nu: hoe gaan wij dat aanpakken, dat handhaven van het produktie-niveau?

Door ieder individueel harder te gaan werken? Deze vraag stellen zal bij sommigen het vermoeden wekken, dat wij van mening zouden zijn, dat er niet hard genoeg gewerkt wordt in ons bedrijf. Het is er verre van dit te willen beweren. Wij zijn integendeel van mening, dat er individueel en in het algemeen naar behoren aangepakt wordt. Er zijn natuurlijk wel enkele uitzonderingen en het zou zeker geen kwaad kunnen als die uitzonderingen eens eerlijk in hun geweten zouden willen duiken om dan tot de conclusie te komen, dat er best een schepje bovenop mocht; tot eigen voordeel én in het algemeen belang.

Maar hoe belangrijk het ook is, dat er geen dagdieverij gepleegd wordt maar integendeel door iedereen vlot wordt aangepakt, toch zit hier de kern van het probleem niet.

Waar het op de eerste plaats om gaat is niet „harder” werken, maar wel: „beter” werken en dat zijn twee verschillende begrippen.

In verweg de meeste gevallen betekent beter werken; het zo volledig mogelijk gebruik maken van de produktie-reserve, zoals deze in praktisch elk bedrijf aanwezig is. Zelfs als wij niet het onderste uit de kan willen hebben zijn immers in alle, ook in de goedgeorganiseerde en geleide bedrijven nog produktiviteitsverbeteringen mogelijk. In de praktijk is zelf gebleken dat er overal produktiereserves van betekenis aanwezig zijn. Er is geen enkele reden om aan te nemen, dat zulks bij ons niet het geval zou zijn.

Welnu; een belangrijk deel van deze reserves zal door gezamenlijke inspanning van leiding en werknemers benut moeten worden. Slechts indien dit gelukt zal de werktijdverkorting kunnen worden doorgevoerd.

Waar zit de produktiereserve?

Om die reserve op te sporen zullen wij eens een soort gewetensonderzoek moeten houden.

Met dat gewetensonderzoek is het bedrijfskader druk doende. Chefs en bazen zijn wekelang aan het vergaderen om die reserves op te sporen en straks hun bevindingen aan de direktie voor te leggen; foutjes in de organisatie, ondoelmatig tijdgebruik, ongewenste werkomstandigheden, etc. etc.

Noodzakelijk is, dat iedereen in het bedrijf, zowel gezamenlijk als individueel de bereidheid toont om, op zijn plaats een bijdrage te leveren van die produktiviteitsverhoging. Dus ook de eenvoudige werker dient deel te nemen aan het bovenbedoelde „gewetensonderzoek”. Een gewetensonderzoek dat feitelijk niets anders is dan in eigen omgeving na te gaan wat er naar zijn mening hapert. Zo kan hij zich afvragen wat wel de oorzaken zijn van tijdverlies bij zijn werk.

Moet gewacht worden op gereedschap of op instructie? Zit er niet teveel ver-

schijnlijke kleinigheden belangrijk kunnen zijn en ook „vele kleintjes maken een groot”.

Er zijn allerlei mogelijkheden om zijn bevindingen „aan de man” te brengen: 'n gesprek met de chef, met 'n lid van de Ondernemingsraad en vooral niet te vergeten: de Ideeënbus!

Hoe dit ook zij; laten wij ons degelijk bewust zijn, dat het probleem waarvoor wij ons gesteld zien, niet kan opgelost worden met „afwachten” maar door medewerking in positieve zin; door beter werk in de betekenis zoals hierboven aangeduid.

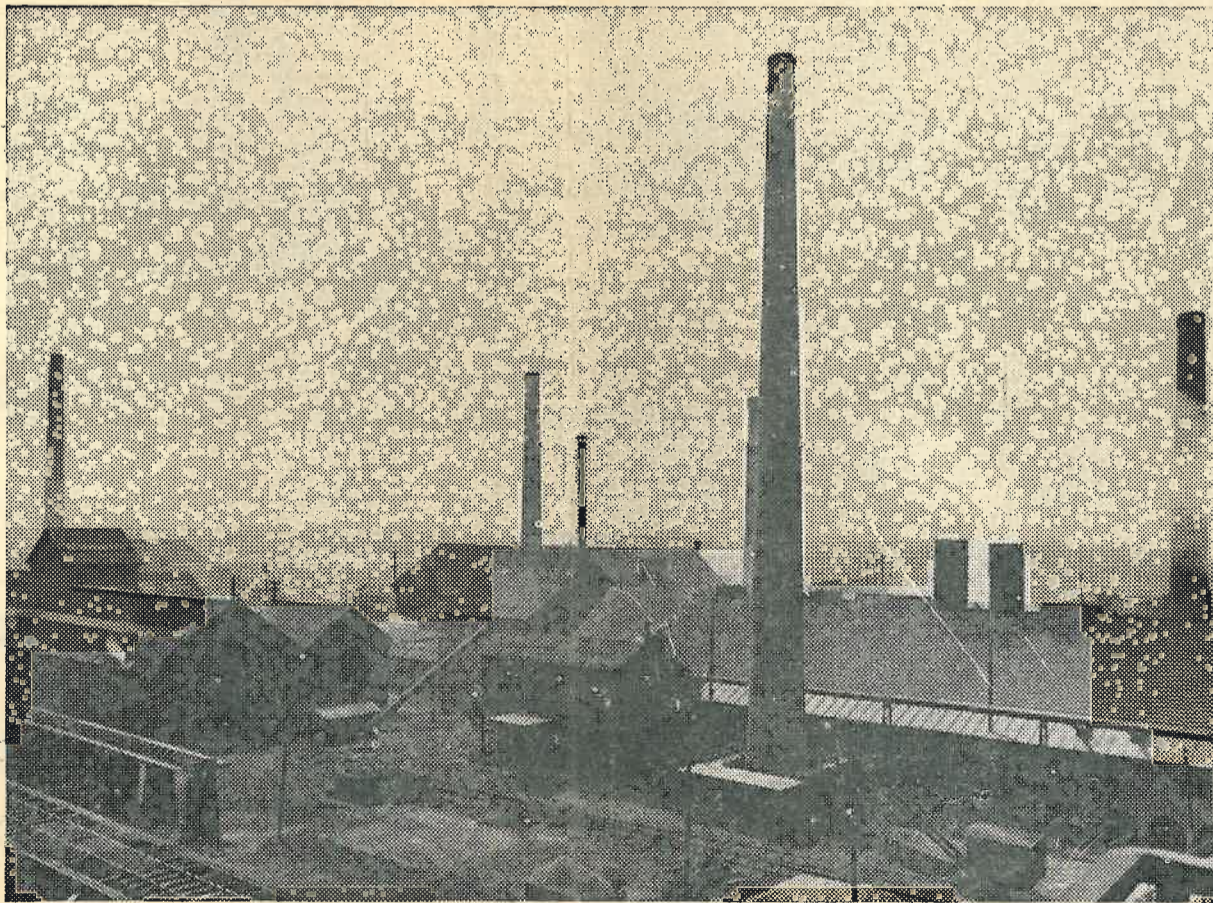

in de conferentiezaal wordt het probleem der werktijdverkorting bestudeerd en worden plannen uitgewerkt. Maar dat is niet voldoende.

HIER

Want ook in de fabrieken en in de werkplaatsen komt het er thans op te sparen en te benutten.

DAAR

Het behoort inderdaad tot de taak van het bedrijfskader zich ernstig te beraden om de organisatie zo perfect mogelijk te maken en zodoende de aanwezige reserves er uit te halen.

Maar; de organisatie van het bedrijf kan nog zo uitgereikt en de machines en gereedschappen nog zo up to date zijn, toch is er daarnaast een andere, uiterst belangrijke voorwaarde om de produktie te kunnen opvoeren.

loren tijd in de pauzes, door te laat beginnen, te vroeg weggaan? Is er voldoende orde en is de werkmethode wel goed? Krijgt hij de juiste materiaal en op tijd? Is zijn machine volkomen in orde?

Vragen, die met een legio aantal kunnen uitgebreid worden. Vragen, waarvan de beantwoording belangrijk kan zijn bij het opsporen en daarna nuttig gebruik van de produktie-reserve. Vergeten wij hierbij vooral niet, dat ogen-

Hebt U al 'n idee voor produktiviteitsverhoging? Stop het in de IDEEËNBUS.

Beloonde Ideeën

De Heer J. Hoomans, afd. Zinkovens, stelde voor om de warme turbo's aan de gesloten ovens te vervangen door een gekoelde condensatieruimte. De voorlopige beloning hiervoor bedroeg f 25,-.

De Heer J. A. Broers, afd. Werkplaats, werd beloond met f 15,- daar hij een idee instuurde om de schudgoot van de Robsoninstallatie in de Sinterafd., inwendig te voorzien van strippen om slijtage van de koker te voorkomen.

Daar de vrachtwagens bij de ingang Hal I G.M.E. dikwijls diverse pogingen moesten doen om binnen te geraken, stelde de Heer N. Gomes, afd. Lab. G.M.E. voor, een markeerlijn aan te brengen. Premie f 7,50.

Een zeer goed idee, van de Heer C. H. van Tuel, afd. Meettechn. Dienst, was, om de losse meetbuizen aan de gesloten ovens te vervangen door meetbuizen welke in de montan zijn vastgelast. Zijn beloning hiervoor bedroeg f 165,-.

Dit was een aparte felicitatie waard, zoals U elders in dit blad zult kunnen lezen.

Het idee van de Heer M. Smeets, afd. K.T.O., om 2 schijnwerpers te plaatsen aan de electr. kraan aan de haven, teneinde het lossen in het donker te vergemakkelijken, werd beloond met f 7,50.

De Heer J. Hoomans, afd. Zinkovens, is beloond met een voorlopige premie van f 5,- daar hij voorstelde om de kabels van de warme turbo's aan de gesloten ovens te voorzien van een contrastekker.

Door een draaibare klep aan de luchtverhitters aan te brengen, verkreeg men 'n hogere uitblaastemperatuur. Dit bracht de Heer L. van Winkel, afd. Werkplaats, een beloning op van f 7,50.

Het idee van de Heer M. v. d. Loo, afd. Zinkovens, om zwaardere en grotere afdekplaten te gebruiken aan de gesloten ovens, teneinde een langere levensduur van de platen te verkrijgen, is inderijd beloond met een voorlopige premie van f 50,-. Bij herziening blijkt thans dat het voorstel een zodanige verbetering is dat een aanvullende definitieve beloning is toegekend van f 150,-.

De totale premie voor genoemd idee bedraagt dus f 200,-.

Proficiat!! Wij komen elders in dit blad nog nader hierop terug.

De Heer Niessen afd. Werkplaats stelde voor een automatische schakelaar te plaatsen tussen prallmühle en transportband in Mengerij, zodat, indien een van beiden uitvalt, de andere automatisch uitschakelt. Beloning f 15,-.

Het idee van de Heer L. v. Winkel afd. Werkplaats, om de zinkplaten in de afd. Pletterij zodanig in rekken te plaatsen dat ze bij gebruik direct kunnen worden opgenomen bracht een beloning op van f 35,-.

Ook het idee om de knipselkarren in afd. Pletterij met schuine zijwanden uit te voeren zodat het knipsel bij omkeren gemakkelijk uit de kar valt, was van de Heer L. v. Winkel, afd. Werkplaats. Beloning f 7,50.

De Heer Bremmers, afd. Werkplaats, stelde voor een bus aan te brengen om de as van de warme turbo's aan de gesloten ovens.

Dit bleek een zo goede verbetering te zijn, dat hiervoor een premie werd toegekend van f 92,50.

De Heer J. Saes, afd. Zinkovens, vond beschermkapjes op loopwieltjes van de verrijdbare zinkpannen gewenst teneinde te voorkomen dat er vloeibaar zink tussen de lagers vloeit. De commissie was het hier volkomen mee eens en stelde hiervoor een premie beschikbaar van f 7,50.

Tevens werden nog diverse aanmoedigings-premies uitgereikt n.l. 1 x f 20,-; 1 x f 15,-; 1 x f 10,-; en 4 x f 5,-.

Wij feliciteren nogmaals de beloonde inzenders met het door hen behaalde resultaat.

De niet beloonde inzenders danken wij voor de genomen moeite en tot hen willen wij zeggen houdt vol, U zult uiteindelijk slagen.

Tot diegenen die nog niet in de gelegenheid waren een voorstel te doen zeggen we: „Doe mee, geef een idee!!!”

De vakantie heeft voor de meesten van ons nogal wat geld gekost. Probeer de „schade” in te halen: Stuur een goed idee in. Doe het nu meteen!

